

Wàsser ùn Läwe (1)

De Ànfàng, villicht au 's End vùm Läwe
glicht ìme Traum...
M'r ìsch ìnbelàscht vùn àlle rechnerische
Gedànke,
m'r läbt im Rhythmus vùn dem, wàs m'r
entdeckt,
wàs ùns ìwwerràscht ùn ùnseri Seel rich
màcht.

's àktive Läwe zwìngt ùns züem logische
Denke,
züem Rechne ùn züem Iwwernemme vùn
Veràntwortùnge,
züem interaktive Spiel vùn de Relàtione ùn
Idee,
züe Entscheidùnge ùn züem Ertrawe vùn
Kritik ùn Enttäuschùnge.

Mir müen dis Spiel vùn "Spiejelbild" lehre ze
entziffere.
's Wàsser het die Fähigkeit vùn jeher...
Drùm het de Dichter Goethe gsàt :
"D' Seel vùm Mensch glicht ìm
Wàsser".

Nìx trìfft ùns züefällig - àlles het sini
Entsprechùng ìn ùns.
Àlles hänkt z'sàmme - innerlich ùn üsserlich.
Wàs üsserlich gelìnge soll, müess innerlich
ànfänge.
Wàs gedeijt zwìsche de Mensche,
fàngt àn ìn de ejene Seel.

Henri Wambach,
SUNDHOUSE

1ère édition du Friehjohrsappell – 2010